

jeg ingen Betænkelse ved at følge Fler-tallet og anbefale Ændringsforslaget til Vedtagelse i det høje Ting.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg skylder endnu det ærede Medlem fra Lemvig (Sandbæk) et Svar paa hans Forespørgsel, og jeg maa maaske indlede det med at sige, at jeg vilde have været mere for-bavset, hvis det ærede Medlem før havde sagt, at han ikke agtede at tale om den halve Million, men om „det store Billede“. Det ærede Medlem har Ret i, at Beregningerne er fuldførte, og at Indenrigsministeriet ved Skrivelse til Finansministeriet har truffet den første Forberedelse til, at Beløbet kan blive udbetalt. Samtidig har Ministeriet anmodet Statistisk Departement om den fornødne Bearbejdelse af Udregningens Resultater for at kunne forelægge dem for Rigsdagen i en overskuelig Form. Det ærede Medlem vil erindre, at forrige Gang ledsagedes Meddelelsen til Rigsdagen af en Fortegnelse over de Kommuner, der havde faaet det største Bidrag, og en saadan Opstilling er nødvendig for, at Rigsdagen kan skønne over, hvorledes Fordelingen har virket. Saa snart denne Bearbejdelse foreligger, skal Materialet blive tilstillet Rigsdagen og de Konsekvenser, jeg tidligere har udtalt mig om, blive taget.

Hvad Spørgsmaalet om Maleriet angaar, beror det paa en Misforstaaelse, naar det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen) mente, at den Stilling, man indtog — i alt Fald hvis han sigtede til mig —, skulde bero paa et Ænske om at hindre Professor Oscar Matthiesen i at komme til at udføre dette Arbejde. Jeg har udtrykkelig sagt i Finansudvalget og gentager det gerne her, at jeg baade har Sympati for Malerens Person og for hans Stræben, men det forekommer mig ikke at være rigtigt, at vi fra et Skøn over nogle Enkeltheder, overfor hvilke vi selvfølgelig kan tage vort Standpunkt, slutter til en Helhed, som der skal mere end Lægmands Forstaaelse til at kunne bedømme. Det fuldførte Værk kan enhver bedømme og saa tillægge sin Dom den Vægt, man nu plejer at tillægge sin egen Dom. Men da der her er Tale om en Skitse i lille Format som Forarbejde til et Værk i overordentlig stort Format, finder jeg det naturligst, at man undergiver den Side af Sagen en Bedømmelse af Folk, som ved at beskæftige sig deres Liv igennem med kunstneriske Spørgsmaal har deres Øje uddannet til at kunne se, hvorledes det Værk, som ser saadan ud i den lille Form,

vil komme til at virke, overført i den meget store Form. Jeg har overfor Finansudvalget udtalt, at hvis der i et saadant kunstnerisk Skøn var blot noget Holdpunkt for, at denne Opgave skulde betros Professor Oscar Matthiesen, vilde jeg ogsaa gerne stille Forslaget. Jeg har altsaa paa ingen Maade stillet mig afvisende overfor Tanken, men jeg har ønsket — og jeg troede, at Rigsdagen ogsaa vilde finde det ønskeligt — at have noget Holdpunkt overfor denne Afgørelse, som ikke er et Øjeblikks Afgørelse, men en Afgørelse for Tid — ikke for Evighed, det er for stort et Ord —, men saa længe som Christiansborg Slot staar. Det er et Billede, som fæstnes paa Væggen paa en ganske anden Maade end et op-hængt Billede, som kan fjernes og stilles til Side. Overfor en saadan Afgørelse forekommer det mig ikke rigtigt, at Rigsdagen tager Beslutning, før Skitserne er blevet bedømt af kyndige Mænd. Hvis Offentligheden havde set dem, havde man faaet en Række Udtalelser fra forskellig Side, som kunde have været vejledende.

Det Skøn, som jeg tænkte mig ud-øvet, var et Skøn af tre Mænd, af hvilke Professor Matthiesen udpegede en, Kunstakademiet f. Eks. den anden og Indenrigsministeren efter Forhandling med begge Parter den tredje, saaledes at Kunstneren sikredes imod, at der paa Forhaand var et Flertal imod ham ud fra hans kunstneriske Stilling i Tiden. Jeg forstaaer meget godt det Standpunkt, ud fra hvilket man hævder, at Beboerne maa have den endelige Afgørelse af, hvad de vil have i deres Bolig; men naar Beboerne er forstandige Mennesker, søger de Vejledning ved Afgørelse af Spørgsmaal, som de ikke selv vil kunne bedømme, og i dette Tilfælde kan Læg-mænd, som sagt, ikke dømme om, hvorledet Billedet overført til stort Format vil komme til at virke.

Sandbæk: Jeg takker Ministeren for hans Udtalelser angaaende den halve Million. Ministeren udtalte, at Uddrag af Beregningerne vil blive forelagt Rigsdagen; jeg haaber, at disse Uddrag bliver saa om-fattende, at vi kan bedømme de Beregninger, der er foretagne. Jeg gør opmærksom paa, at det kun har taget fire Dage for en Mand i Statistisk Departement at fuldføre hele Beregningen; det kan vel saa ikke tage saa forfærdelig lang Tid at tage en Afskrift.

Indenrigsministeren (Rode): Selvfølgelig skal hele Materialet blive stillet til Rigsdagens Disposition. Jeg har ogsaa